

average citizen. That is the only way they know how to think, and want to think. The uprisings in North Africa and West Asia have shown us that morals have more to do than material, in charting one's destiny.

The heads of Western companies make tens of millions of dollars annually. The real problem is that in the US and Australia, more than in the UK, or "old Europe" except Italy, they also own all the broadcast networks (press, radio, TV) and they help finance the careers of politicians (ie the US Congress) and certainly the White House, whether Democratic or Republican. These people therefore do not go around the world spreading peace, justice and democracy. They spread credit card debt, latest mobile phones, "aid" indebtedness, cultural and religious subversion, sweatshop factories and ethnic/ religious divisions.

They are in it for the money, and they want to enslave people, not free them. The Libyans will soon be seeing more credit cards and pornography before they see anything like true self-rule. Economic colonialism, which replaced territorial colonialism, is done in partnership with armies and client rulers.

Did Iraq have WMD? Yes, when it was a US "ally". Did Saddam kill his own people? Yes, when he was a US "ally". Did Saddam or Osama Bin Laden try to do a deal with the other? Very unlikely, as Saddam favoured what the US has re-installed in Iraq as "elected leaders", and Osama was opposed to Western hegemony on Muslim land.

How do you stop terrorism? Please note: no inverted commas here. With justice. Justice for all the people of countries with scarce resources. By removing unsavoury elements, if necessary by force of sheer will power, as the Tunisian who immolated himself showed us. What about wars? Is there less fear of "terrorism" now, or before the "war against terror"? Of course, the agenda is for perpetual war, in different theatres, between the most powerful "alliance" and selected nonentities. The goal? War is useful, and "terrorists" or "dictators" are a handy enemy. Tragedies are more useful, if you want to take over regions overseas and limit freedoms at home. Why go to all this bother? Why, it is very, very good for business!

Americans want their country to be sustainable for many future generations, when the poor countries of the world are long dead and gone, with no food, medicine and water despite all the G8 summits. The coalition of the "willing" were really leaders who shared this vision of survival that far away, America, Britain and their cousins want their children to be safe and comfortable. Security is being bought through the barrel of their guns, not by international justice.

If one takes a more balanced look at the picture, one sees that America is energy self-sufficient, if not for its self-serving greed. It spends as much as half of the military budgets of the rest of the world combined on its own. According to the UN, a mere ten percent of it would ensure essentials of life to every single person in the world.

We live in an open society in Australia. Most people have rights protected by its constitution. Therefore, you cannot protect society from the effects of injustice. You can either close the society [attempts had been made within the "coalition", with the Patriot Act (US) and ASIO Bills], or you can cure the injustices perpetrated on the hapless societies of the world. We must not remain silent. As Martin Luther King (Jr.) said, "Our lives begin to end the day we become silent about things that matter". We must remain optimistic, not merely for our own, but for all societies that we represent in this country.

Lasantha Pethiyagoda

වධහිංසනයේ මානසික බලපෑම

වෛද්‍ය රුවන් එම්. ජයතුංග

"පීඩකයා සතුව තිබෙන ඉතාම බලගතු අවිය වනුයේ පීඩිතයාගේ මනසයි"

ස්ථිවන් බිනෝ

වධහිංසනය යනු මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කෙරෙන ඉතාම දරුණු අවස්ථාවලින් එකකි. සාමාන්‍යයෙන් වධහිංසනය යන්න හඳුන්වනු ලබනුයේ - පාපෝච්චාරණයක්, බොහෝවිට වැඩි අරමුණක් සඳහා දුඩුවමක්, තර්කාන්විමක් හෝ බලහත්කාර කමක් හෝ ඕනෑම ආකාරයක වෙනස්කම්කිරීමක් පදනම් කරගත් ශාරීරික හෝ මානසික අත්දැකීම් කිසිවකු හට දුකක් හෝ වේදනාවක් වේදනාත්මකව පමුණුවන ඕනෑම ක්‍රියාවක් වශයෙනි.

මානව ඉතිහාසයේ ආරම්භයේ සිටම වධහිංසනය පාලක මෙවලමක් වශයෙන් යොදාගෙන තිබේ. ශාරීරික දුඩුවම පැමිණවීම අනුමත කල කුප්‍රකට -අසාධ අර්ථයක් මුලධර්මය ක්‍රි.පූ. 18 වන ශතවර්ෂය තරම් අතීතයට දිවයන පැරණිම හිනි මාලාවක් වන හමුරාබිගේ නීතිය යටතේ අධිකාරී තිබුණි. වධහිංසනය උපයෝගී කරගෙන තිබුණේ තර්ජනයක් වශයෙන් පෙනුන කණ්ඩායම්වලට බලහත්කාරකම් පෑමේ ක්‍රමයක් හෝ ඔවුන්ට පාලනයට නතුකරගැනීමේ මෙවලමක් වශයෙනි.

වධහිංසනය යනු ලෝකය පිලිබඳව පීඩකයා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන විකල්ප අර්ථවිග්‍රහයට යටත් කරගැනීම පිණිස වින්දිතයාට ප්‍රතිප්‍රකූලතා කිරීමේ ක්‍රියාවලියකි. එය ගැඹුරු, අමතක නොවන හා අප්‍රයත්න අධිකිමණ ක්‍රියාවකි. (Psychology of Torture - Sam Vaknin) වධහිංසනය කායික, මානසික හෝ සමහරවිට දෙකෙහිම සංකලනයක් වියහැක. දැයමාන සාක්ෂි කිසිවක් ඉතිරි නොවන පරිදි වින්දිතයාගේ වේදනාව හා බිය හැකිතාක් දුරට දික්කසවීම පිණිස වධහිංසන ක්‍රම සැලසුම් කරනු ලැබේ.

සන්නද්ධ අරගලවලදී (සතුරු සිවිල් ජනයා හා යුදසිරිකරුවන්) වධහිංසාවට ලක්නොකරීමට තේවන හා සිවිල්වන පිහිවා සම්මුතිකුලින් එකගත්වය පලකර තිබුණද, ලොව බොහෝ පෙදෙස්වල හා සියලුම වාගේ ප්‍රධාන පෙල යුධමය ගැටුම්වලදී වධහිංසනය ක්‍රියාත්මක කර ඇත.

වධහිංසන නිසා ගැඹුරු හා දිව්‍යකාලීන ශාරීරික හා මානසික ප්‍රතිවිපාක ඇතිවේ. වධහිංසනය යනු සාමූහික වේදනා ආකාරයකි. එය වින්දිතයාට පමණක් සීමා නොවුවකි. ඔහුගේ පවුලේ සාමාජිකයින්ටද මිත්‍රයන්ටද එමගින් බලපෑම් ඇතිවේ. අනිත්ව පර්යේෂණ අනුව මානසික හා ශාරීරික යන දෙයාකාරයේම වධහිංසන නිසා සමාන මානසික ප්‍රතිවිපාක ඇතිවේ. වධහිංසන වින්දිතයින් බොහෝ විට විපාදය, "පහවත් ව්‍යසන ක්ලමට අභුතවාදය, ජෛල හා සමහර විට මනෝව්‍යාධික ආවර්තාවයෙන් පෙළෙති.

හැමන්හිල් බන්ධනාගාරයේ වධහිංසනයට පාත්‍රවූ වින්දිතයා.

වධහිංසනයේ ප්‍රතිවිපාක වසර දශක ගණනක් එම වින්දිතයා පසුපස ගනී ඒමට පුළුවන. 1971 කැරැල්ලට එක්ස් මහතා සහභාගිවූ අතර තවත් කීපදෙනෙක් සමග ආපන පොලිස් ස්ථානයට පහර දීමට එක්විය. ප්‍රහාරය අසාර්ථකවූ අතර පොලිසිය

සති කීපයකට පසු මෙම සැකකරුවන්ට සාපනයේ හැමන්හිල් බන්ධනාගාරය වෙත ගෙනයන ලදී. හැමන්හිල් වනාහි ලන්දේසීන් විසින් නූතන ලද බලකොටුවක් වූ අතර වෙඩිබෙහෙන් ගබඩා කිරීම සඳහා එහි බිංගෙවල් නවයක් තිබුණි. මෙම බිංගෙවල් සිරුරුදීර් බවට පරිවර්තනය කරන ලදී.

කැරලිකරුවන් බොහෝ දෙනෙකු අත්අඩංගුවට ගන්නා ලදී. එක්ස් මහතා සහ පොලිස් ස්ථානය වෙත ගෙනගොස් පැය හතරක පමණ කාලසීමාවක් තිස්සේ බැරට පොලවලින් හා ලී මුරුරුවලින්

පහර දෙන ලදී. මෙම පහරදීමෙන් පසු 80 දෙනෙකු පමණ මවුනට එනා මෙනා වලනය කිරීමටත් නොහැකි තරම් කුඩා මැදිරියක සිරකර තබන ලදී. පසුදින සවස වනතෙක්ම සියලුම සැකකරුවන් නිරුවතින් සිරුරුදීර්ගේ තබා ඇත.

සති කීපයකට පසු මෙම සැකකරුවන්ට සාපනයේ හැමන්හිල් බන්ධනාගාරය වෙත ගෙනයන ලදී. හැමන්හිල් වනාහි ලන්දේසීන් විසින් තනන ලද බලකොටුවක් වූ අතර වෙඩිබෙහෙන් ගබඩා කිරීම සඳහා එහි බිංගෙවල් නවයක් තිබුණි. මෙම බිංගෙවල් සිරුරුදීර් බවට පරිවර්තනය කරන ලදී. හැමන්හිල් බන්ධනාගාරයේදී මෙම සිරකරුවන්ට අමානුෂික තත්වයන්ට මුහුණ දීමට සිදුවිය. බිංගෙවල් තුලට වාතය ආන්වාස කිරීමට හුසුදුසුවිය. දරාගැනීමට නොහැකි තරම් උෟෂණත්වයක් එහි තුලට අතර අසාධකාලයක වාතාශ්‍රය හා සනීපාරක්ෂක පහසුකම් තේතූකොට ගෙන, එක් සිරකරුවෙක් එහිදී මියගියේය. ප්‍රණය කිරීම අතරතුරදී එක්ස් මහතාට පහර දුන් අතර 71 කැරැල්ලේ සිය භූමිකාව පිලිබඳව පාපෝච්චාරණයක් ඔහුගෙන් බලහත්කාරයෙන් ලබාගෙන

ඇත. සිය අභිමානය හා අනුගාමිකයන්ගෙන් ඔහුගේ හැඟීම් අබලවබල විය. තමා විරුද්ධකරුවෙකු හා නින්දාවට පාත්‍රවූ අයෙකුයි ඔහුට දැනුණි. තමාට පමණක් නොව තම මිත්‍රයන්ටද පාවාදුන් බවට වූ මතයේ ඔහු දැඩිව එල්ලවන සිටියේය. පීඩාව ඇති කරන අන්තර් පෞද්ගලික සම්බන්ධතාවලට ඔරොත්තු දීමේ ශක්තිය ඔහුගෙන් ගිලිහී ගොස් තිබුණි.

ඔහුගේ පාපෝච්චාරණයෙන් අනතුරුව දැඩිමගධාර සාමාජිකයින් එක්ස් මහතාට වෙනස්කම්කරමින් දෝෂිතයකු වශයෙන් සැලකූ අතර, බොහෝ අවස්ථාවලදී ඔහුට විවිධ ශාරීරික හා මානසික හිරිහැරවලට පාත්‍රකර තිබේ. එක්ස් මහතා සාපනයේ හැමන්හිල් බන්ධනාගාරයේ වසරක් පමණ ගතකල අතර, ඉන් අනතුරුව අක්කරයන්කුලමේ එලිමහන් සිරකළුවරට මාරුකර තිබේ. 1977දී ඔහුට නිදහස්කර තිබේ.

වසර 38ක් පමණ ඉක්මගියද තමාගේ ඇස්පනාවට වධහිංසන දුටු හා දරාගතනොහැකි දිවිපැවැත්ම අත්දැකූ හැමන්හිල් සිරුරුදීර් ගතකල එම කාලසීමාව ගැන එක්ස් මහතා තුල තවමත් කාර්යමය හැඟීම් තිබේ. දැන් ඔහු දේශපාලනමය වශයෙන් අක්‍රීය, සීමිත පීච අරමුණ සහිත ඒකලගයට බෝවූ පුද්ගලයෙකි.

88/89 කාලසීමාවේ වධහිංසන වින්දිතයා

දේශපාලනමය ලියකියවිලි හා පෝස්ටර් නීතිවිරෝධී ලෙස සිය සන්නයක් තබාගැනීම පිලිබඳව අනුමාන වෝදනාවට එල්ල මහතාට රාවන්පුරේදී පොලිසිය විසින් 1988 දී අත්අඩංගුවට ගෙන තිබේ. කීප වතාවකදී ඔහුගේ සිරුරට පහර දී ඇත. ඔහුගේ